USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdila a soudců JUDr. Milady Tomkové, JUDr. Kateřiny Šimáčkové, JUDr. Jakuba Camrdy, Ph.D., a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobce: **M. J.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, poštovní přihrádka 21/OAM, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2008, č. j. OAM - 861/VL - 18 - 11 - 2008, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 7. 8. 2009, č. j. 62 Az 1/2009 - 20.

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Shora označeným rozsudkem krajského soudu byla zamítnuta žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 12. 2008, č. j. OAM - 861/VL - 18 - 11 - 2008, kterým byla stěžovateli podle § 16 odst. 1 písm. f) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o azylu“), zamítnuta žádost o udělení mezinárodní ochrany jako zjevně nedůvodná. O náhradě nákladů bylo rozhodnuto tak, že žádnému z účastníků se nepřiznává právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce (dále jen „stěžovatel“) podal proti rozsudku kasační stížnost.

Krajský soud v Ostravě po podání kasační stížnosti proti předmětnému rozsudku postupoval ve smyslu § 108 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), a předložil kasační stížnost s příslušnými spisy Nejvyššímu správnímu soudu.

Nejvyšší správní soud nejprve konstatuje, že stěžovatel je osobou oprávněnou k podání kasační stížnosti, neboť byl účastníkem řízení, z něhož napadené rozhodnutí krajského soudu vzešlo (§ 102 s. ř. s.), nicméně kasační stížnost nepodal včas (§ 106 odst. 2 s. ř. s.).

Podle § 42 odst. 5 s. ř. s., nestanoví-li tento zákon jinak, užijí se pro způsob doručování obdobně předpisy platné pro doručování v občanském soudním řízení. Podle § 49 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř."), nezastihl-li doručující orgán adresáta písemnosti, písemnost uloží a adresátu zanechá vhodným způsobem písemnou výzvu, aby si písemnost vyzvedl. Nelze-li zanechat výzvu v místě doručování, vrátí doručující orgán písemnost odesílajícímu soudu a uvede, ve který den nebyl adresát zastižen. Odesílající soud vyvěsí na úřední desce výzvu k vyzvednutí písemnosti u soudu. Podle § 49 odst. 4 o. s. ř., nevyzvedne-li si adresát písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla připravena k vyzvednutí, považuje se písemnost posledním dnem této lhůty za doručenou, i když se adresát o uložení nedozvěděl. Doručující orgán po marném uplynutí této lhůty vhodí písemnost do domovní nebo jiné adresátem užívané schránky, ledaže soud i bez návrhu vyloučí vhození písemnosti do schránky. Není-li takové schránky, písemnost se vrátí odesílajícímu soudu a vyvěsí se o tom sdělení na úřední desce soudu. Podle § 50d o. s. ř. je doručení neúčinné pouze tehdy, jestliže odesílající soud rozhodne na návrh účastníka, že doručení je neúčinné, pokud se účastník nebo jeho zástupce nemohl z omluvitelného důvodu s písemností seznámit. Návrh je třeba podat do 15 dnů ode dne, kdy se s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit. V návrhu musí být vedle obecných náležitostí (§ 42 odst. 4) uveden den, kdy se účastník s doručovanou písemností seznámil nebo mohl seznámit, a označení důkazů, jimiž má být včasnost a důvodnost návrhu prokázána. Omluvitelným důvodem podle odstavce 4 téhož ustanovení přitom nemůže být skutečnost, že se fyzická osoba na adrese pro doručování trvale nezdržuje.

Z obsahu soudního spisu Nejvyšší správní soud zjistil, že napadený rozsudek krajského soudu byl stěžovateli doručován na adresu jeho hlášeného pobytu do pobytového střediska Kostelec nad Orlicí; stěžovatel zde nebyl zastižen, zásilka byla uložena a připravena k vyzvednutí dne 18. 8. 2009. Stěžovateli byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedl. Protože si stěžovatel zásilku nevyzvedl v úložní době a zásilku nebylo možno vložit do schránky, byla zásilka vrácena soudu dne 31. 8. 2009. Tyto údaje jsou uvedeny na doručence založené v soudním spisu. Podle § 50f odst. 3 o. s. ř., doručuje-li soud písemnost při úkonu, o němž se nepořizuje protokol, nebo prostřednictvím doručujícího orgánu, vyznačí se doručení písemnosti na doručence. Doručenka je veřejnou listinou. Není-li prokázán opak, považují se údaje uvedené na doručence za pravdivé. Dále bylo zjištěno, že soud po obdržení zásilky vyvěsil sdělení podle § 49 odst. 4 o. s. ř. na 30 dnů, čímž naplnil požadavky zákona ohledně doručování ve výše popsaném případě (poznámka: na tuto lhůtu se však neváže okamžik doručení - viz ust. § 50l a § 49 odst. 4 o. s. ř.). Za uvedených okolností se za okamžik doručení ve smyslu výše citovaného ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. považuje den 28. 8. 2009, a to i tehdy, jestliže se adresát o uložení nedozvěděl.

Podle § 106 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout. Jak již bylo výše uvedeno, napadený rozsudek byl stěžovateli zákonnou fikcí doručen dne 28. 8. 2009. Stěžovatel tudíž kasační stížnost podal zcela zjevně až po uplynutí zákonné lhůty, když tato byla podána k poštovní přepravě až dne 29. 9. 2009. Napadené rozhodnutí přitom obsahuje řádné poučení o lhůtě k podání kasační stížnosti, ve kterém je v souladu s § 106

odst. 2 s. ř. s. správně uvedeno, že proti tomuto rozsudku je možno podat kasační stížnost do dvou týdnů ode dne doručení, k Nejvyššímu správnímu soudu prostřednictvím Krajského soudu v Ostravě.

Pro úplnost se poznamenává, že ze spisového materiálu je zřejmé, že dne 14. 9. 2009 se stěžovatel dostavil ke krajskému soudu a zásilku zde osobně převzal. Pro běh lhůty k podání kasační stížnosti je však právně bezvýznamné, i pokud by si žalobce později - po uplynutí lhůty k podání kasační stížnosti - rozsudek u soudu sám vyzvedl. S ohledem na ustanovení § 49 odst. 4 o. s. ř. není okamžik fyzického vyzvednutí zásilky relevantní pro určení data doručení písemnosti. Rozhodující je uplynutí lhůty deseti dnů ode dne, kdy byla písemnost připravena k vyzvednutí. Takto určený okamžik nastoupení fikce doručení je zcela jednoznačný a nezávislý na okolnostech, které mohou následně nastat (vyjma rozhodnutí o neúčinnosti doručení - § 50d o. s. ř.).

Nejvyšší správní soud proto kasační stížnost proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě odmítl podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s. za použití § 120 s. ř. s. jako opožděně podanou. Za této procesní situace se již Nejvyšší správní soud samostatně nezabýval okolností, že stěžovatel v tomto řízení není zastoupen advokátem (odkazem např. rozhodnutí NSS č. j. 7 Afs 34/2008 - 103: „Je-li Nejvyššímu správnímu soudu předložena zjevně opožděná kasační stížnost, aniž bylo krajským soudem rozhodnuto o žádosti stěžovatele o ustanovení zástupce, bylo by přepjatým formalismem a v rozporu se zásadou hospodárnosti soudního řízení, aby kasační soud vracel spis zpět krajskému soudu k odstranění nedostatku v podmínkách řízení, resp. k postupu podle § 108 odst. 1 s. ř. s., namísto toho, aby sám rozhodl o odmítnutí kasační stížnosti podle § 46 odst. 1 písm. b/ s. ř. s.“).

Výrok o nákladech řízení má oporu v ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li žaloba (v tomto případě kasační stížnost) odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 31. března 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda

senátu